

DARY DUCHA ŚWIĘTEGO

Bóg powołuje nas do tego, byśmy Mu służyli. Przy tym nie chce, byśmy nie wiedzieli, jak to robić, dlatego uzdalnia nas do tej służby. Jednym z dzieł Ducha Świętego jest wyposażenie nas do tej służby, Duch Święty rozdaje wierzącym dary do posługiwania, robi to tak, jak sam chce (1 List św. Pawła do Koryntian 12:7-11). W wielu przypadkach problem polega na tym, że tak łatwo skupić całą swoją uwagę na darach duchowych. Chcemy Bogu służyć jedynie darami, w jakie On nas wyposażył. Nie tak działają dary Ducha Świętego. On nas wyposaża w dary, jakich potrzebujemy, byśmy mogli posługiwać w Ciele Chrystusa i dokończyć dzieła, do jakiego nas powołał. W tym rozdziale chciałbym przybliżyć Wam dary Ducha z biblijnego punktu widzenia.

1. Czym są dary Ducha

Słowo określające dary Ducha Świętego „charismata” wywodzi się od słowa „charis” (łaska) i oznacza coś, co wypływa z Bożej łaski. Dar Ducha jest wszystkim co Bóg daje wierzącemu, aby go uzdolnić do służby w swoim Kościele.

Dar Ducha jest daną przez Boga zdolnością do posługi na rzecz Ciała Chrystusa w okolicznościach i w sposób określony przez Boga.

Dary nie są urzędem, lecz zdolnością, która może się ujawnić niezależnie od tego czy ktoś pełni jakiś urząd w Kościele czy też nie. Istnieje także różnica pomiędzy talentami a darami Ducha:

NATURALNE TALENTY	DARY DUCHA ŚWIĘTEGO
Dane przez Boga za pośrednictwem rodziców	Dane przez Boga bez pośrednictwa rodziców
Dane przy narodzinach	Dane przy nawróceniu
Dane ze względu na ogólne dobro ludzkości	Dane ze względu na dobro Ciała Chrystusa

2. Skąd mamy dary, kto i jak je rozdziela:

a) Dary Ducha Świętego rozdzielane są przez Chrystusa

Efez. 4:11

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

Jezus jako Głowa Ciała Chrystusa rozdziela dary do budowania swojego Ciała, powierza nam swoje dary, bo pragnie byśmy je wykorzystywali do budowania Jego Ciała.

b) Dary duchowe rozdzielane są zgodnie z wolą Ducha Świętego

1 Kor. 12:11,18

11. Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.

18. Tymczasem Bóg umieścił członki w ciele, każdy z nich tak, jak chciał.(BW)

Duch Święty wie jakie są potrzeby w Ciele Chrystusa, jaki dar pasuje każdemu wierzącemu. Możemy temu zaufać i nie narzekać, że nie jesteśmy tacy jak inni. Duch wie jakie są potrzeby w Ciele Chrystusa i rozumiejąc to możemy mieć motywację by w pełni wykorzystać to, czym Bóg nas obdarzył.

c) Duch rozdziela swe dary pośród wszystkich wierzących

Nie ma wierzącego, który nie posiadałby przynajmniej jednego daru Ducha. Piotr mówi o tym wyraźnie:

1 Piotr. 4:10

10. Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej.(BW)

1 Kor. 7:7

A wolałbym, aby wszyscy ludzie byli tacy, jak ja, lecz każdy ma własny dar łaski od Boga, jeden taki, a drugi inny.(BW)

Nie ma także wierzącego, który posiadałby wszystkie dary, bo jeśli tak by było to nie potrzebowałby innych wierzących. (zob. 1 Kor. 12:12-27). Wierzący potrzebują siebie nawzajem, żaden z nas nie jest samowystarczalny.

d) dary Ducha są darami dla Kościoła

Duch wyposaża Kościół jak chce, doskonale wie, czego potrzebuje każdy wierzący, każdy zbor czy pokolenie. Dlatego nie zawsze wszystkie dary muszą występować w każdym zborze. Duch Święty widzi jakie są potrzeby na daną chwilę i On takie dary da i dopilnuje, by do danej grupy trafiły na czas. Oznacza to także, że nie każde pokolenie musi posiadać takie same dary. Na początku Bóg dał dar apostołstwa i prorocstwa (*Efez. 2:20 Zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus,(BW)*), lecz teraz, gdy fundamenty Kościoła zostały ustanowione, pojawiła się potrzeba innych darów, lecz do dziś czerpiemy korzyści z tamtych darów, mimo iż w dzisiejszych czasach nie występują.

1. Jak można rozpoznać i rozwijać dary, którymi Bóg nas obdarzył:

a) trzeba zorientować się w darach, jakie dał Ci Bóg

W życiu każdego chrześcijanina można rozróżnić trzy rodzaje darów, zdolności, by nie mylić jednych z drugimi:

- **zdolności naturalne**
Są dane przez Boga w chwili narodzin. Są nimi: iloraz inteligencji, zdrowie, siła, zdolności muzyczne, lingwistyczne, uzdolnienia mechaniczne itp.
- **Zdolności nabyte**
Są nimi m.in. umiejętność gotowania, szycia, prowadzenia samochodu, posługiwania się językami obcymi. Mogłoby się wydawać, że są to rzeczy oczywiste, jednakże wiele ludzi na świecie nie ma sposobności nabycia takich zdolności.
- **Dary Duchowe**
Dary dane przez Ducha Świętego do posługi w ciele Chrystusa.

b) By rozwijać dary duchowe musimy ćwiczyć się wykorzystując każdą okazję

Dotyczy to wszystkich wspomnianych wyżej kategorii. Szlifuj talenty, nabywaj wprawę, pracuj nad rozwojem swych darów duchowych. Jeżeli myślisz, że masz dar nauczania, to studiuj Słowo Boże. Jeśli masz dar dawania, to naucz się być dobrym szafarzem, byś miał co dawać itp. To tak jak w sporcie: żaden sportowiec nie mówi „*ja jestem najlepszy i nie potrzebuję treningu – mam dar...*”, każdy musi poświęcić wiele czasu na trening.

c) Bądź aktywny w służbie dla Pana

Dary odkrywamy i rozwijamy poprzez aktywność. Nie odrzucaj żadnej możliwości służby, nawet jeśli myślisz, że nie potrafisz. Być może Bóg będzie chciał Ci pokazać dary, istnienia których nie jesteś jeszcze świadomy. Nie dowiesz się jaki masz dar jeśli będziesz stał w miejscu, zaangażuj się w służbę.

d) Dary a przykazania

Musimy także rozgraniczyć dary, które są dane różnym ludziom (jak Duch chce) od przykazań, które są dla wszystkich. Bóg dał nam pewne przykazania, abyśmy je czynili, mimo iż możemy nie posiadać odpowiednich darów.

DARY PEWNYCH LUDZI	PRZYKAZANIA DLA WSZYSTKICH
Usługiwanie	Służcie jedni drugim
	<i>Gal. 5:13</i> 13. Bo wy do wolności powołani zostaliście, bracia; tylko pod pozorem tej wolności nie pobbajajcie ciała, ale służcie jedni drugim w miłości.(BW)
Napominanie	Dodawajcie sobie otuchy
	<i>Hebr. 10:25</i> 25. Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża.(BW)
Dawanie	Każdy ma dawać
	<i>2 Kor. 9:7</i> 7. Każdy, tak jak sobie postanowił w sercu, nie z żalem albo z przymusu; gdyż ochotnego dawcę Bóg miłuje.(BW)
Nauczanie	Wielkie posłannictwo
	<i>Mat. 28:19</i> 19. Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego,(BW)
Okazywanie miłosierdzia	Bądźcie uprzejmi
	<i>Efez. 4:32</i> 32. Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.(BW)
Wiara	Chodźcie w wierze
	<i>2 Kor. 5:7</i> 7. Gdyż w wierze, a nie w oglądaniu pielgrzymujemy.(BW)
Ewangelizacja	Wszyscy mają świadczyć
	<i>Dz.Ap. 1:8</i> 8. Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.(BW)

Wszyscy otrzymali polecenie czynienia różnego rodzaju posług, bez względu na to czy posiadają dar Ducha w tej dziedzinie. Ważne jest byśmy byli wierni w wykonywaniu tych przykazań niezależnie czy posiadamy dany dar.

e) Bądź gotowy uczynić wszystko dla Boga

Prowadź życie pełne poświęceń, bądź gotowy na wszystko, do czego Bóg cię powoła. Jest to ważniejsze niż zajmowanie się odkrywaniem darów duchowych. Jeżeli nie poświęcisz się służbie Bogu, to nie będziesz w stanie odkryć wszystkiego, co Bóg ci przygotował, ani rozwinąć w pełni tego, co już otrzymałeś.

2. Krótki opis darów Duchowych*

Dar	Opis	Rezultat	Przykład
Apostolstwo <i>I Kor. 12:28; Ef. 4:11</i>	Bycie naocznym świadkiem zmartwychwstałego Chrystusa i przemawianie z autorytetem o wierze	Wyznacza kościołowi Boże zasady <i>I Kor. 14:37</i>	Paweł – <i>Gal. 1:1</i> Piotr – <i>I Pt. 1:1</i>
Proroctwa <i>Rzym. 12:6; I Kor. 14:29-32</i>	Wygłaszanie prawdy objawionej bezpośrednio przez Boga	Zrozumienie tajemnicy <i>I Kor. 13:2</i>	Tymoteusz – <i>I Tym. 4:14</i> Córki Filipa – <i>Dz. 21:8-9</i>
Cuda <i>I Kor. 12:10</i>	Zdolność dokonywania potężnych dzieł	Ludzie mają bojaźń Pańską <i>Dz. 5:9-11</i>	Paweł <i>Dz. 13:8-11</i>
Uzdrowienie <i>I Kor. 12:9</i>	Zdolność leczenia chorób	Całkowite uzdrowienia <i>Dz. 3:6-7</i>	Piotr i Jan – <i>Dz. 3:6-7</i> Paweł – <i>Dz. 20:9-12</i>
Ewangelizacja <i>Ef. 4:11</i>	Przedstawianie nie zbawionym ewangelii z jasnością	Zrozumienie Ewangelii	Filip <i>Dz. 21:8</i>
Służba, Pomoc <i>Rzym. 12:7</i>	Pomaganie innym w wykonywaniu Bożego dzieła. Praktyczne asystowanie członkom kościoła	Służba kościołowi i potrzebującym <i>Dz. 6:1</i>	Oneyzfor – <i>II Tym. 1:16</i>
Nauczanie <i>Rzym. 12:7; I Kor. 12:28; Ef. 4:11</i>	Przekazywanie prawdy i zastosowanie Pisma Świętego	Zrozumienie Słowa Bożego <i>Dz. 18:26</i>	Pryscylla i Akwilla – <i>Dz.Ap. 18:26</i> Apollos – <i>Dz. 18:27-28</i> Paweł – <i>Dz. 18:11</i>
Zachęcanie <i>Rzym. 12:8</i>	Ponaglanie w celu naprowadzenia do właściwego zachowania; pocieszać	Zachęcanie <i>Dz. 9:27</i>	Barnabasz - <i>Dz. 4:36</i>
Dawanie <i>Rzym. 12:8</i>	Swobodne i radosne udzielanie tego co potrzebne do wykonywania Bożego dzieła	Zaspokajanie fizycznych potrzeb <i>Dz. 9:36</i>	Dorkas <i>Dz. 9:36</i>
Przywódstwo <i>Rzym. 12:8</i>	Organizowanie i zarządzanie dziełem kościoła	Porządek <i>Tyt. 1:5</i>	Tytus - <i>Tyt. 1:5</i>
Okazywanie miłosierdzia <i>Rzym. 12:8</i>	Udzielanie innym niezasłużonej przez nich pomocy	Współczucie wobec tych, którzy na nie zasługują	Barnabasz - <i>Dz. 9:27</i>
Pastor Nauczyciel <i>Rzym. 12:7; Ef. 4:11</i>	Prowadzenie i nauczanie kościoła	Troska i Boże prowadzenie <i>Dz. 20: 28-31</i>	Paweł - <i>I Tes. 2:7-12</i>
Słowo Mądrości <i>I Kor. 12:8</i>	Dostrzeganie i przekazywanie prawdy Bożej Stosowanie Bożego Słowa lub mądrości w specyficznych sytuacjach	Zdolność pojęcia i zastosowania danego objawienia	Jan - <i>I Jan 1:1-3</i>

Słowo Wiedzy <i>I Kor. 12:8</i>	Zrozumienie i przekazywanie mądrości od Boga Objawienie pochodzące od Boga dotyczące ludzi, okoliczności, prawdy biblijnej	Prawda rozumiana w jej duchowym sensie I Kor. 2:6-12	Paweł - <i>Kol. 2:2-3</i>
Wiara <i>I Kor. 12:9</i>	Całkowite zaufanie Bogu, że dokona niezwykłych rzeczy	Wielkie osiągnięcia	Szczepan - <i>Dz. 6:5</i>
Rozróżnianie duchów <i>I Kor. 12:10</i>	Rozróżnianie mocy dzięki której nauczyciel lub prorok przemawia	Obnażenie fałszywych proroków I Jan 4:1	Wierzący w Koryncie - <i>I Kor. 14:29</i>
Języki <i>I Kor. 12:10</i>	Przemawianie w języku nieznanym dla samego mówcy	Chwała dla Boga Dz. 2:1-12 Wdzięczność dla Boga, która może zostać objawiona jeśli ktoś tłumaczy język (1 Kor. 14:5, 16, 27-28)	Uczniowie
Tłumaczenie języków <i>I Kor. 12:10</i>	Ułatwianie zrozumienia języków	Potwierdzenie ... I Kor. 14:27-28	

*Charts of Christian Theology and Doctrine, H.Wayne House

a) Apostolstwo

1 Kor. 12:28

28. A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.(BW)

Efez. 4:11

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

Słowo „ἀπόστολος - apostoł” odnosi się do „kogoś, kto jest posłany”. Kiedy Jezus był na ziemi, dwunastu było nazywanych uczniami. Dwunastu uczniów naśladowało Jezusa Chrystusa, uczyło się od Niego, i było przez Niego szkolonych. Po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa, posłał On uczniów (*Ew. Mateusza 28:18-20; Dz. Apostolskie 1:8*), aby byli Jego świadectwem.

Apostolstwo w pierwotnym znaczeniu dotyczy konkretnych 12 apostołów, ludzi, którzy byli naocznymi świadkami zmartwychwstałego Chrystusa i przemawiali z autorytetem o wierze. Dar ten dotyczył początków Kościoła, miał zapewnić położenie fundamentu Kościoła i był potwierdzany różnymi znakami (*2 Kor. 12:12; Ef. 2:20*).

Jednakże dzisiaj „ἀπόστολος - posłanym” jest ten, kto jest posłańcem Słowa Bożego, myślę, że wielu misjonarzy jest „ἀπόστολος” ale nie oznacza to, że są 13, 14 czy też 15 apostołem. Jestem przekonany, że dar apostołstwa w formie takiej jak 2000 lat temu dziś nie występuje.

APOSTOŁOWIE W BIBLIJ:

W Nowym Testamencie słowo to pojawia się 79 razy. 10 w Ewangeliach, 28 w Dziejach, 38 w Listach i 3 razy w Objawieniu. (*Łuk. 6:13; Dz.Ap. 4:33; 2 Kor. 1:1*)

- **Pięć warunków do spełnienia, by być apostołem**

- Musi posiadać specjalne powołanie bezpośrednio od Boga (Maciej został wybrany przez ludzi, nie miał bezpośredniego powołania od Boga, natomiast Paweł został powołany bezpośrednio przez Boga, który objawił się mu po drodze do Damaszku. (*Rzym. 1:1; 1 Kor. 1:1; 1 Kor. 12:28*))
- Musi być w stanie przedstawić osobiste świadectwo zmartwychwstania jako naoczny świadek (Paweł na drodze do Damaszku).
Dz.Ap. 1:21-22 - te słowa nigdy nie zostały sprostowane na kolejnych kartach Biblii. *1 Kor. 9:1*
- Musi posiadać znaki apostołskie (może to być moc do czynienia cudów na potwierdzenie przesłania). *2 Kor. 12:12*
- Musi być rozpoznany jako apostoł przez innych apostołów. *Gal. 2:7-9*
- Apostołowie posiadali dar nauczania. *Dz.Ap. 4:1-2; Dz.Ap. 5:21a; Dz.Ap. 5:42*

- **Trzy dowody, że dzisiaj nie ma funkcji apostoła:**

- Nigdzie w Nowym Testamencie nie ma wzmianki o tym, by funkcja apostoła była przekazywana na innych ludzi (następców). Dwunastu apostołów Baranka aż do Księgi Objawienia występuje jako zamknięta, unikalna grupa.
Obj. 21:14
14. A mur miasta miał dwanaście kamieni węgielnych, na nich dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.(BW)
- Apostołowie musieli być naocznymi świadkami zmartwychwstania – to czyni niemożliwym kontynuowanie funkcji apostoła do dnia dzisiejszego.
- Nigdzie w Nowym Testamencie nie ma wzmianki o przekazywaniu funkcji apostołstwa na inne funkcje występujące w dzisiejszym Kościele. Funkcja apostoła pod inną postacią nie istnieje od czasów apostołskich (np.: są podane kwalifikacje starszego/biskupa, diakona ale nigdzie nie znajdujemy kwalifikacji apostoła)

b) Proroctwo

Rzym. 12:6

6. A mamy różne dary według udzielonej nam łaski; jeśli dar prorokowania, to niech będzie używany stosownie do wiary;(BW)

1 Kor. 12:10

10. Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar prorocstwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków.(BW)

Efez. 4:11

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

1 Kor. 14:1-40

Prorok jest tym, którzy przekazywał bezpośrednio objawienie od Boga – prorok otwierał usta, przez które przemawiał Bóg. Dar prorocstwa był częsty w Biblii, w Nowym Testamencie kilku proroków zostało wymienionych z imienia i nazwiska.

- **Agabus** - *Dz.Ap. 11:27-28*

27. W owym to czasie przyszedł do Antiochii prorocy z Jerozolimy.

28. I powstał jeden z nich, imieniem Agabus, i przepowiedział, natchniony przez Ducha, że nastanie głód wielki na całym świecie; nastąpił on też za Klaudiusza.(BW)

- **Prorocy w zborze w Antiochii** - *Dz.Ap. 13:1*

1. W Antiochii, w tamtejszym zborze, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Symeon, zwany Niger, i Lucjusz Cyrenejczyk, i Manaen, który się wychowywał razem z Herodem tetrarchą, i Saul.

- **Cztery córki Filipa** - *Dz.Ap. 21:9*

9. A miał on cztery córki, dziewice, które prorokowały.(BW)

- **Prorocy w zborze w Koryncie** - *1 Kor. 14*

Dar ten był konieczny w dobie zakładania kościoła, gdy pełne Objawienie Boże nie było w pełni znane, natomiast stał się zbyteczny po tym okresie i po tym jak pełne Objawienie zostało zawarte na kartach Biblii. Nie znaczy to jednak, że nie może dziś kogoś użyć w ten sposób – Bóg jest suwerenny. Jednakże takie proroctwo nigdy nie będzie dodawać, ani zmieniać Objawienia Bożego zapisanego na kartach Biblii – kanon Pisma został już zamknięty.

Dar prorokowania jest obecny dzisiaj jako dar głoszenia i zwiastowania Słowa Bożego. W tym sensie prorok nie tylko zwiastuje przesłanie Boga, ale również przepowiada przyszłość – objawione na kartach Biblii Objawienie Boże.

• Cechy charakterystyczne proroków w Nowym Testamencie

- Nie byli wybierani przez zbory; Bóg dokonywał suwerennego wyboru i powoływał ich dla pożytku Kościoła.
- W kolejności byli zaraz po apostołach. Możliwe jest, że apostołowie byli prorokami, ale prorocy nie byli apostołami.
- Funkcją proroków było czasami przepowiadanie przyszłości (Kanon nie był jeszcze zamknięty) lecz zasadniczo było to przyjmowanie i czynienie wiadomym Prawdy Bożej.

- Niektórzy prorocy Nowego Testamentu posiadali także dar głoszenia
Dz.Ap. 13:1

1. W Antiochii, w tamtejszym zborze, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Symeon, zwany Niger, i Lucjusz Cyrenejczyk, i Manaen, który się wychowywał razem z Herodem tetrarchą, i Saul.

Jezus Chrystus założył Kościół. Apostołowie i prorocy pomagali wzmacniać fundamenty, które położył Jezus. Teraz w erze Kościoła są przywódcy, którzy, działając lokalnie, nauczają, głosząc i zachowując przesłanie ewangelii.

c) dar czynienia cudów

Dar ten jest zdolnością do czynienia szczególnych znaków.

1 Kor. 12:28

28. A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.(BW)

Paweł korzystał z tego daru:

Dz.Ap. 19:11-12

11. Niezwykłe też cuda czynił Bóg przez ręce Pawła,

12. Tak iż nawet chustki lub przepaski, które dotknęły skóry jego, zanoszono do chorych i ustępowały od nich choroby, a złe duchy wychodziły.

Dar czynienia cudów jest szczególnie używany tak, gdzie jest mocne działanie królestwa ciemności. Ten dar nie jest umiejętnością robienia „sztuczek” na pokaz, ma on konkretny cel w Królestwie Bożym. Np. Paweł wykorzystał dar czynienia cudów gdy sprowadził ślepotę na czarnoksiężnika Elymasa

Dz.Ap. 13:11

11. Oto teraz ręka Pańska na tobie, i będziesz ślepy, i do pewnego czasu nie ujrzysz słońca. I natychmiast ogarnęły go mrok i ciemność, a chodząc wokół, szukał, kto by go prowadził za rękę.

d) Dar uzdrawiania

1 Kor. 12:28 Dar ten jest zdolnością do uzdrowienia chorego człowieka. Jednak ważne jest zrozumienie, że to Bóg jest tym który uzdrawia, nie człowiek.

Paweł korzystał z tego daru: *Dz.Ap. 19:11-12*

11. Niezwykłe też cuda czynił Bóg przez ręce Pawła,

12. Tak iż nawet chustki lub przepaski, które dotknęły skóry jego, zanoszono do chorych i ustępowały od nich choroby, a złe duchy wychodziły.

Trzeba pamiętać, że nie każdy wierzący musi być uzdrowiony. Choć Paweł modlił się gorliwie i sam posiadał dar uzdrawiania, to nie można powiedzieć, że był całkowicie zdrowy – Bóg miał inny plan.
2 Kor. 12:8-9

8. W tej sprawie trzy razy prosiłem Pana, by on odstąpił ode mnie.

9. Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa.(BW)

Bóg dar uzdrawiania daje w zależności od potrzeb jakie są w danym momencie. On może dać ten dar każdemu wierzącemu, niezależnie od stażu, wieku, płci itp., nie jest on zarezerwowany tylko do wybranego grona „uzdrowicieli”. Podczas swej posługi pastorskiej niejednokrotnie miałem okazję modlić się o chorych i widzieć jak Bóg uzdrawia. Jednak należy pamiętać, że chociaż Bóg uzdrawiał 2000 lat temu i uzdrawia dziś, to jednak nie jest zobligowany robić to zawsze i w każdym przypadku. Jeśli wola Bożą byłoby uzdrowienie każdego wierzącego, wówczas chrześcijaństwo nie mogłoby umrzeć – Bóg uzdrawiał by ich z chorób prowadzących do śmierci. Czasami choroba może być wykorzystana na chwałę Bożą.

Jan. 9:2-3

2. I zapytali go uczniowie jego, mówiąc: Mistrzu, kto zgrzeszył, on czy rodzice jego, że się ślepym urodził?

3. Odpowiedział Jezus: Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, lecz aby się na nim objawiły dzieła Boże.(BW)

Jan. 11:4

4. A usłyszawszy to Jezus, rzekł: Ta choroba nie jest na śmierć, lecz na chwałę Bożą, aby Syn Boży był przez nią uwielbiony.(BW)

e) Dar ewangelizacji

Dar ten polega na jasnym zwiastowaniu ewangelii zgubionym.

Efez. 4:11

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

Należy zwrócić uwagę, że nie każdy ma taki dar, ale każdy wierzący powinien składać świadectwo o Chrystusie.

Mat. 28:19

19. Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego,(BW)

f) Dar służby, pomocy (dar usługiwania)

Jest to umiejętność niesienia pomocy i usługiwania w najszerszym tego słowa znaczeniu. Służba Kościołowi i potrzebującym, praktyczne asystowanie innym członkom Kościoła.

Rzym. 12:7

7. Jeśli posługiwanie, to w usługiwaniu; jeśli kto naucza, to w nauczaniu;(BW)

1 Kor. 12:28

28. A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.(BW)

Efez. 4:12

12. Aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego,(BW)

g) Dar nauczania

Jest to umiejętność wyjaśniania ludziom Bożych prawd, co prowadzi do zrozumienia Słowa Bożego przez słuchacza. Często dar ten występuje łącznie z darem pastora nauczyciela. Dar nauczania jest wykładaniem Objawionej prawdy Bożej i jest to bardzo ważny dar, dzięki ludziom z tym darem możemy poznawać pełną Radę Bożą.

Rzym. 12:7

7. Jeśli posługiwanie, to w usługiwaniu; jeśli kto naucza, to w nauczaniu;(BW)

1 Kor. 12:28

28. A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.

Efez. 4:11

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

h) Dar zachęcania (napominania)

Dar ten obejmuje umiejętność zachęcania, pocieszania i korygowania. Nie jest to „bicie „Biblią po głowie, lecz w miłości i mądrości Bożej przychodzenie do ludzi i zachęcania ich w podążaniu za Bogiem i podejmowaniu kroków wiary.

Rzym. 12:8

8. Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.(BW)

i) Dar dawania

Jest to umiejętność hojnego obdzielania innych tym, co się posiada. Ważne jest to, że dar ten powinien być okazywany w szczerości i prostocie serca, to znaczy bez oczekiwania na rewanż i bez oczekiwania na korzyść własną.

Rzym. 12:8

8. Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.(BW)

j) Dar przywództwa

Jest to zdolność zarządzania kościołem czy służbą. Chodzi tu o administracyjną stronę posługi w kościele. Ten dar może występować samodzielnie, ale może też występować łącznie z innymi darami, taki człowiek może ale nie musi być nauczycielem, dawcą, ewangelistą itp.

Rzym. 12:8

8. Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.(BW)

1 Kor. 12:28

28. A Bóg ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, kierowania, różne języki.

k) Dar miłosierdzia

Podobnie jak dar usługiwania, dar ten wiąże się w szczególny sposób ze zdolnością wspomagania tych, którzy są chorzy albo uciśnieni. Szczególnie wiąże się to ze służbą wśród chorych, ludzi w potrzebie. Człowiek z tym darem nie boi się iść do „trędowatych” by nieść im pomoc.

Rzym. 12:8

8. Jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.(BW)

l) Dar pastora nauczyciela

Jest to zdolność troskliwego i pełnego uwagi prowadzenia ludu Bożego ścieżkami duchowego wzrostu.

Efez. 4:11 – Gramatyka grecka wiąże dar pastora z nauczaniem

11. I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami,(BW)

Dz.Ap. 20:28 – wiąże ten dar z zarządzaniem

28. Miejcie pieczę o samych siebie i o całą trzodę, wśród której was Duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zbór Pański nabyty własną jego krwią.(BW)

Dlaczego ważne jest powiązanie daru pastora z nauczaniem? Ponieważ nie można prowadzić trzody nie karmiąc jej Słowem. Bycie pastorem to nie klepanie po ramieniu – bo to jest zachęcanie, nie polega tylko na pomaganiu – bo to jest dar miłosierdzia. Pasterz karmi powierzone mu stado poprzez Słowo Boże, dlatego urząd pastora jest nierozzerwalnie związany z nauczaniem.

m) Dar słowa mądrości

Jest to umiejętność rozumienia Bożych prawd, przekazywania ich ludziom i stosowania w życiu. Dar ten jest szczególnie ważny w poradnictwie, dzięki niemu można wejrzeć w głąb sytuacji w której ktoś się znajduje i pomóc znaleźć rozwiązanie.

Słowa mądrości – rozróżnienie na podstawie dostępnych danych.

1 Kor. 12:8

8. Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy,(BW)

n) Dar słowa wiedzy

Zrozumienie i przekazywanie mądrości od Boga. Objawienie pochodzące od Boga dotyczące ludzi, okoliczności, prawdy biblijne. Dar ten objawia się tym, że Bóg daje ponadnaturalne rozróżnienie na temat kogoś lub czegoś, by móc zrozumieć i pomóc znaleźć rozwiązanie. Czasami może się to objawić podczas rozmowy z kimś i Bóg daje Ci wgląd w to co znajduje się za kurtyną, za maską założoną przez rozmówcę.

Słowa wiedzy – rozróżnienie dzięki temu, że Bóg przekazuje wiedzę na dany temat bez żadnych widocznych danych.

1 Kor. 12:8

8. Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy,(BW)

o) Dar wiary

Jest to zdolność ufania Bogu, że zaspokoi On nasze potrzeby. Każdy wierzący powinien chodzić w wierze i każdy posiada pewną dozę wiary, lecz nie każdy posiada dar wiary. Dar ten objawia się w całkowitym zaufaniu Bogu, że dokona rzeczy niezwykłych, a rezultatem tej wiary są wielkie osiągnięcia z Bogiem.

1 Kor. 12:9

9. Inny wiarę w tym samym Duchu, inny dar uzdrawiania w tym samym Duchu.(BW)

p) Dar rozróżnienia duchów

Jest to umiejętność rozróżniania między prawdziwym a fałszywym źródłem nadprzyrodzonego objawienia, rozróżnienie w jakiej mocy (ducha czy ciała) nauczyciel czy prorok przemawia. Dar ten pozwala obnażyć fałszywych proroków. Dzięki niemu można rozróżnić kto stoi za mową – Bóg czy ktoś inny i obnażyć fałszywych proroków.

1 Kor. 12:10

10. Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar proroctwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków.(BW)

1 Jan. 4:1

1. Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, lecz badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na ten świat.(BW)

q) Dar języków

1 Kor. 12:10

10. Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar proroctwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków.(BW)

Dar ten jest daną przez Boga umiejętnością posługiwania się językiem, którego mówca się nie uczył. Dar ten nie jest koniecznym znakiem potwierdzającym chrzest Ducha Świętego – Paweł mówił, że wszyscy wierzący w Koryncie byli ochrzczeni Duchem (1 Kor. 12:13) a przecież nie wszyscy mówili tam językami (1 Kor. 12:30)

W Biblii znajdujemy ściśle zasady używania tego daru (1 Kor. 14:27-34):

- Na spotkaniach wierzących tylko dwu lub trzech mogło przemawiać
- Treść mówionych słów musi być przekładana na język zrozumiały
- Bez tłumaczenia nie można mówić językami

Ważne jest to, że ten dar był dany głównie jako znak dla niewierzących (1 Kor. 14:22). W Dziejach Apostolskich 2:1-11 widzimy wielu ludzi, którzy nawrócili się po tym jak apostołowie głosili w nieznanym sobie językach. Greckie słowo użyte tu w kontekście odnosi się do mówienia językami innych narodów. „Innymi językami” (ἑτέροις γλώσσαις - *heterais glossais*) czyli językami innymi niż ich narodowe języki. Każdy z nich zaczął mówić językiem, którego nie znał ani się nie uczył, jednak były to realne języki, które mogli zrozumieć słuchający ich ludzie. W żadnym razie nie była to paplanina czy jakiś bełkot, a zrozumiały język.

Języki nie tłumaczone są bezowocne (1 Kor. 14:14) Mówiący czy modlący się w taki sposób nie rozumie swojej mowy i modlitwy ani też nie wie, o co się modli. Dlatego lepiej modlić się ze zrozumieniem, tak jak nauczył nas Jezus.

r) Dar tłumaczenia języków

Jest to zdolność tłumaczenia języków na język zrozumiały dla słuchaczy. Dar ten ma na celu oznajmienie Bożej prawdy i potwierdzenie Bożego poselstwa zwłaszcza niewierzącym..

1 Kor. 14:5,21-22

5. *A pragnąłbym, żebyście wy wszyscy mówili językami, lecz jeszcze bardziej, żebyście prorokowali; bo większy jest ten, kto prorokuje, niż ten, kto mówi językami, chyba żeby je wykladał, aby zbor był zbudowany.*

21. *W zakonie napisano; Przez ludzi obcego języka i przez usta obcych mówić będę do ludu tego, ale i tak mnie nie usłuchają, mówi Pan.*

22. *Przeto mówienie językami, to znak nie dla wierzących, ale dla niewierzących, a proroctwo nie dla niewierzących, ale dla wierzących.(BW)*

Osoba posiadająca taki dar (1 List św. Pawła do Koryntian 13:8) rozumie, co mówi osoba mówiąca językami, nawet jeśli nie zna ona języka, którym się mówi. Tłumacz języków ma przetłumaczyć języki wszystkim innym, by wszyscy rozumieli „Dlatego ten, kto mówi językami, niechaj się modli o dar wykładania ich (1 Kor. 14:13). Mocne jest podsumowanie Pawła o językach nie tłumaczonych: *Wszakże w zborze wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych, aby i innych pouczyć, niż dziesięć tysięcy słów językiem niezrozumiałym. (1 Kor. 14:19)*

Na zakończenie warto zauważyć:

1 Kor. 12:4-6

4. *A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam.*

5. *I różne są posługi, lecz Pan ten sam.*

6. *I różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich.(BW)*

Tym, który rozdziela dary jest Duch Święty, on rozdziela dary jak chce i daje je ku zbudowaniu Ciała Chrystusa.

v. 4 - *Różne są dary*, weźmy na przykład ewangelizowanie.

v. 5 - *Różne są posługi*. Są ludzie, którzy mają ten sam dar, lecz mogą mieć inną służbę:

- Ewangelizacja publiczna (masowa – docierająca do wielu osób na raz)
- Ewangelizacja indywidualna (konfrontacyjna, przez przyjaźń itp.)

v.6 - *Różne sposoby działania.* Ten sam dar lecz każdy człowiek inaczej działa w tym darze.

- Ewangelizacja publiczna
 - Kruczaty
 - koncerty ewangelizacyjne,
 - skethboard itp.
- Ewangelizacja indywidualna
 - traktaty ewangelizacyjne,
 - chodzenie od drzwi do drzwi
 - rozmowy w pracy, parku itp.

Gdy zrozumiemy tą prawdę, będzie to dla nas uwalniające. Bóg ma dla każdego z nas swoje miejsce w Ciele Chrystusa. Zbyt często widzę ludzi, którzy są w niewoli porównań, porównując siebie do innych i co częstsze porównując np. liderów jednego do drugiego – zazwyczaj dokonując oceny. Nie musisz kopiować sposobów czy posług w danym darze. Nie musisz kopiować innych osób w Ciele Chrystusa i ich darów. Nie porównuj liderów mówiąc: a ten jest lepszym mówcą, a tamten jest bardziej przystojny, a jeszcze inny ładniej się uśmiecha... Niezależnie jaki masz dar – Twoja służba jest unikalna, potrzebna i niezbędna. Nie ma i nie będzie drugiej takiej osoby jak Ty. Rozwijaj swoje dary i błogosław nimi swój Kościół – on potrzebuje Twego działu.

Pamiętaj, kościół należy do Chrystusa i jest też jego własnością, nabytą Jego świętą krwią i On doskonale wie czego potrzeba w tym kościele. A skoro wie, to też zaopatrzy i da takie dary jakie są w nim potrzebne. Dlatego też, nie koniecznie wszystkie dary muszą występować w każdym lokalnym kościele.